ای مردم، بر خود رحم کنید (و صدای تان را پایین بیاورید)؛ زیرا شخصِ ناشنوا و غایبی را نمی خوانید؛ بلکه الله با شما بوده و شنوایِ نزدیک است.

از ابوموسی اشعری رضی الله عنه روایت است که می گوید: در سفری همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم بودیم؛ هنگامی که از جایی بالا می رفتیم، «لااله الاالله» و «الله اکبر» می گفتیم و صدای مان بلند می شد. رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، فَإِنَّكُمْ لا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلا غَائِباً، إِنَّهُ مَعَكُمْ، إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ»: «ای مردم، بر خود رحم کنید (و صدای تان را پایین بیاورید)؛ زیرا شخصِ ناشنوا و غایبی را نمی خوانید؛ بلکه الله با شما بوده و شنوایِ نزدیک است».

[صحیح است] [متفق علیه، این لفظ بخاری است]

ابوموسی اشعری رضی الله عنه روایت می کند که با عده ای از صحابه همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم در سفر بودند و با صدای بلند «لااله الاالله» و «الله اکبر» می گفتند که رسول الله صلی الله علیه وسلم به آنان تذکر داده و می فرماید: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، ارْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ» یعنی با صدای آرام ذکر بگویید و با بلند کردن صدا خود را به مشقت نیندازید که شخصِ ناشنوا و غایبی را نمی خوانید؛ بلکه الله با شما بوده و شنوایِ نزدیک است. الله عزوجل نیازی ندارد که برای تسبیح و تحمید و تکبیر، سعی در بلند کردن صدا کنید. چون الله متعال می شنود و می بیند و با اینکه در بالای آسمان ها قرار دارد، نزدیک است و به همه چیز احاطه دارد. و اینکه فرمود: «کسی را می خوانید که شنوایِ بینایِ نزدیک است». صیغه ی مبالغه برای الله متعال است؛ چون الله متعال کمال مطلق در این صفات را داراست و هر حرکتی هرچند پنهان را می شنود؛ بلکه صدای پای مورچه ای بر سنگی سخت در تاریکی های شب و بلکه پنهان تر از آن را می شنود. چنانکه چیزی از دیدگانش پنهان نمی ماند. بنابراین صداهای شما و صدای نفس های تان و هر کلمه ای که تلفظ می کنید، می شنود و حرکات شما را می بیند و با شماست و نزدیک به کسی که او را می خواند؛ و در عین حال از همه ی مخلوقاتش اطلاع داشته و بر آنها احاطه دارد و همه و همه در قبضه ی قدرت او هستند، با این همه بر عرش خود می باشد و بالاتر از همه ی مخلوقاتش؛ و چیزی در بین تمام مخلوقاتش نمی گذرد، مگر اینکه بر او پنهان نیست. شنیدن و دیدن و نزدیکی که شایسته ی الله متعال است، از صفات ثابت او می باشند؛ اما کیفیت و چگونگی آنها برای ما مشخص نیست و برای آنها به مثل و مانند معتقد نیستیم و آنها را از معانی حقیقی که دارند تحریف و تاویل نمی کنیم.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6207